

19. Isten törvénye

Isten törvényének nagy alapelveit a Tízparancsolat foglalja össze és Krisztus cselekedete is ezt szemlélteti. A Tízparancsolat Isten szeretetét, akaratát fejezi ki és meghatározza az ember magatartását és kapcsolatait. Ez minden korban, minden emberre kötelező. Ez a törvény Isten és népe közötti szövetség alapja, és Isten által benne van az embernek. A Szentlélek munkája által rámutat a bűnre, és vigyáztat a megújulás útján. A megújulás nem cselekedetekből, hanem kegyelemből van, és a kegyelem győzelmese a Tízparancsolat betartása. Az engedelmeskedés fejleszti a keresztény jellemet és boldogságot ad. Ez bizonyítja az Isten iránti szeretetet és embertársaink iránti aggodalmunkat. Az engedelmes hit Krisztus által hatalmas hatalmat mutatja be, és a győzelem erőt ad a keresztény bizonyosságtételre. (2Móz 20:1-17; Zsolt 40:7-8; Mt 22:36-40; 5Móz 28:1-14; Zsid 8:8-10; Jn 16:7-10; 1Jn 5:3; Róm 8:3-4; Ef 2:8-10; Zsolt 19:7-14; Mt 5:17-20)

Minden szem a hegyre szegeződött. A hegy ormát egyre sűrűbb felhő takarta, amely egyre lejjebb ereszkedett, és végül az egész hegyet titokzatossáig borította. A szőlőtől villámok cikáztak, és mennyei hangok visszhangzottak. "Az egész Sínai-hegy pedig füstölög vala, mivelhogy leszállott arra az Isten tűzben, és felmegy vala annak füstje, mint a kemencének füstje; és az egész hegy nagyon reng vala... és a kövön szava mindinkább erősödik vala." (2Móz 19:18-19) Isten jelenlétének ez a megnyilatkozása olyan hatalmas volt, hogy egész Izrael remegett.

A mennyei hangok és a kövön hangja hirtelen elhallgatott. Félreleheltem a csend. Isten a hegyen állt. Sűrű szőlőtől vette körül, és megszűnt a szőlőtől. Népe iránti mély szeretettel indítva kihirdette a Tízparancsolatot. Mózses a győzelem szavát: "Az Isten a Sínai-hegyről jött... tízezer szent kövön jelent meg, jobbra felől tízezer törvény vala a szőlőmukra. Bizony, szereti Ő a népet! Mind a kezdenél vannak az Ő szentjei, odaszegődnek a te lábaidhoz, és hallgatják a te beszédeidet" (5Móz 33:2-3).

Amikor Isten a Sínai-hegyről kihirdette a törvényt, nemcsak a világegyetem fenséges és legfőbb tekintélyeként, hanem népe megújulásának is kinyilatkoztatta magát (2Móz 20:2). Mivel Ő megújító, nemcsak Izraelnek, hanem az egész emberiségnek megparancsolta (Préd 12:15), engedelmeskedjenek a törvénynek, minden részletre kiterjedő és határozott szabálynak, amely magában foglalja az embernek Isten és embertársai iránti kötelességeit.

Isten a következőket mondta:
"Ne legyenek néked idegen isteneid, mert én vagyok az Istenem."

Ne csinálj magadnak faragott kőpet, és semmi hasonlót azokhoz, amelyek fenn az égben, vagy amelyek

alatt a földön, vagy amelyek a vizekben, a föld alatt vannak.

Ne imáidd, és ne tiszteld azokat; mert én, az Ős, a te Istened, földön szerető Isten vagyok, aki megbíntetem az atyjok vétkeit a fiakban, harmad- és negyediglen, akik engem gyűlölnék. De irgalmasságot cselekszem ezerziglen azokkal, akik engem szeretnek, és az én parancsolataimat megtartják.

Az Ősnek, a te Istenednek nevét hiába fel ne vedd; mert nem hagyja azt az Ős bántani, aki az ő nevét hiába felveszi.

Megemlíkezzél a szombatnapról, hogy megszenteljed azt. Hat napon át munkálkodjál, és végezd minden dolgodat; de a hetedik nap az Ősnek, a te Istenednek szombatja; semmi dolgot se tegy azon, se magad, se fiad, se leányod, se szolgálj, se szolgálóleányod; se barmod, se jótevőnyed, aki a te kapuidon belül van; mert hat napon teremt az Ős az eget és a földet, a tengert és mindent, ami azokban van, a hetedik napon pedig megnyugovók. Azért megáldjál az Ős a szombat napját, és megszentel az.

Tiszteld atyádat és anyádat, hogy hosszú ideig élj azon a földön, amelyet az Ős, a te Istened áld tenéked.

Ne űlj.

Ne paráználkodjál.

Ne lopj.

Ne tegy a te felebarátod ellen hamis tanúbizonyságot.

Ne káromold a te felebarátodnak házát. Ne káromold a te felebarátodnak feleségét, se szolgálóját, se szolgálóleányát, se anyját, se szamarát, és semmit, ami a te felebarátod" (2Máz 20:3-17).

Á

A tÁrvÁny termÁszete

Isten tÁrvÁnye - a

TÁ-zparancsolat - Isten jellemÁnek tÁ¼kÁrkÁpe, amely az erkÁlcsi, a lelki Ás a minden rÁszletre kiterjedő, egyetemes elveket foglalja magÁiban.

A tÁrvÁnyadÁ

jellemÁnek tÁ¼kÁrkÁpe. A SzentÁ-rÁis Isten tulajdonsÁigaival azonosÁ-tja Isten tÁrvÁnyÁt. AkÁjrcsak Isten, âžaz Ášnak tÁrvÁnye tÁkÁletes", Ás âžaz Ášnak parancsolata vilÁigos" (Zsolt 19:8-9). âžA tÁrvÁny szent, Ás a parancsolat szent, igaz Ás jÁ." (RÁm 7:12) âžMinden parancsolatod igazsÁig. RÁgtől fogva tudom a te bizonyÁigaid felől, hogy azokat ÁrÁkkÁ ÁjllandÁkkÁj tetted." (Zsolt 119:151-152) ValÁban, âžminden parancsolatod igaz" (Zsolt 119:172).

ErkÁlcsi tÁrvÁny. A TÁ-zparancsolatban Isten

elmondja, hogyan kell az embernek viselkednie. A TÁ-zparancsolat meghatÁrozza Teremtőnkkel Ás MegvÁjtÁnkkal valÁ viszonyunkat Ás embertÁrsaink irÁnti kÁtelessÁgÁ¼nkét. A SzentÁ-rÁis Isten tÁrvÁnyÁnek ÁjthÁjgÁjt bűnnek nevezi (1Jn 3:4).

Lelki tÁrvÁny. âžA tÁrvÁny lelki."(RÁm 7:14) EzÁrt

a tÁrvÁnynek csak a LÁlek gyÁ¼mÁlcseit termő lelki ember tud engedelmeskedni (Jn 15:4; Gal 5:22-23). Isten Lelke teszi kÁpessÁ az embert Isten akaratÁnak cselekvÁsÁre (ApCsel 1:8; Zsolt 51:11-14). Ha Krisztusban maradunk, megkapjuk a szÁ¼ksÁges erőt ahhoz, hogy dicsősÁgÁre gyÁ¼mÁlcstÁt teremhessÁ¼nk (Jn 15:5).

Az emberi tÁrvÁnyek csak a

lÁjthatÁ cselekedetekre vonatkoznak A TÁ-zparancsolatnak azonban âžnincs hatÁjra" (Zsolt 119:96); legtitkosabb gondolatainkra, vÁjgyainkra Ás ÁrzÁseinkre is kiterjed, mint amilyen a fÁltÁkenysÁg, irigysÁg, kÁ-vÁjnsÁjg Ás becsvÁjgy. A HegyibeszÁdben JÁzus hangsÁlyozta a tÁrvÁny lelki kiterjedÁsÁt, megvilÁjgÁ-tva azt, hogy a tÁrvÁny ÁjthÁjgÁja a szÁ-vben kezdődik (Mt 5:21-22, 27-28; Mk 7:21-23).

PozitÁ-v tÁrvÁny. A TÁ-zparancsolat tÁbb, mint a

tilalmak rÁvid sorozata. A TÁ-zparancsolat nagy horderejű elveket tartalmaz. Nemcsak arra terjed ki, hogy mit nem szabad cselekednÁ¼nk, hanem arra is, hogy mit kell cselekednÁ¼nk. Nemcsak tartÁzkodnunk kell a bűnÁs cselekedetektől Ás gondolatoktÁl; meg kell tanulnunk jÁra hasznÁlni Isten adta kÁpessÁgeinket Ás ajÁndÁkainkat. TehÁjt minden nemleges parancsnak van egy igenlő pÁjja.

Például a hatodik parancsolatnak: "Ne ijedj!", pozitív oldala is van: "Őrizd az életet!" Isten azt akarja, hogy követői igyekezzenek mindazok jérémiás boldogságát elősegíteni, akik befolyásuk hatáskörébe kerülnek. Melyebb értelemben az evangéliumi megbízás - a megváltás és a Jézus Krisztusban való ártatlan élet járó hátra - a hatodik parancsolatban foglalt igenlő elven alapszik." [1]

A Tízparancsolat tizedikét
 "Nem a tiltás, hanem az irgalom felől kell megközelíteni. Tilalmi az engedelmeságből származó boldogság biztosítékai. Ha Krisztusban fogadjuk el, a Tízparancsolat megtisztítja jellemünket, s ezáltal boldoggá tesz bennünket az ártatlanságban. Az engedelmes ember számára a Tízparancsolat védőfalat jelent. Isten jóságát szemléljük benne, aki az igazságig változhatatlan elveinek kinyilatkoztatása által meg akarja oltalmazni az embert a tizedik parancsolat okozta minden rossztól." [2]

Egyszerű tizedik. A Tízparancsolat mindenre kiterjed a maga egyszerű tanításában. E parancsolatok olyan rövid, hogy egy gyermek is hamar megtanulhatja a vártól azokat, mégis olyan sokrétűek, hogy minden előfordulható bűntettet érintenek.

"Isten tizedikében nincs titokzatosság. Mindenki megértheti a benne foglalt nagy igazságot. A legszerényebb kárpát ember is megértheti rendelkezését, életét és jellemét a benne foglalt mennyi zsinórmentőkhöz igazánthatja." [3]

Az elvek tizediké. A Tízparancsolat minden helyes elv összefoglalása, minden korszak emberiségének számára. A Szentírás ezt mondja: "Istenet féljed, és az Ő parancsolatait megtartsad; mert ez az embernek fő dolga!" (Préd 12:15).

A Tízparancsolat - a tíz-ige (2Móz 34:28) - két részből áll. Ezt jelzi a két kötet, amelyre Isten ráírta (5Móz 4:13). Az első nagy parancsolat Teremtőnk és Megváltóink iránti kötelességünket, az utolsó hat pedig az emberek iránti kötelességünket szabályozza. [4]

Ez a két részre osztás a szeretet két nagy alapvetőből származik, amely alapján Isten iránti országot: "Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből és teljes lelkedből, és minden erődből és teljes elmédből; és a te felebarátodat, mint magadat" (Lk 10:27, v. 5Móz 6:4-5; 3Móz 19:18). Aki követi ezeket az elveket, az összhangban lesz a Tízparancsolattal, mert a parancsolatok ezeket az elveket részletesebben fejezik ki.

Az első parancsolat az

igaz Isten kizárólagos imádságát elő. A második megtiltja a bálványimádságot.[5] A harmadik eltiltja Isten nevének tiszteletlen emlegetését, beleértve a hamis esküvet. A negyedik a szombat megtartására szólít, az igaz Istent a Mennyben és a Föld teremtetőkét mutatja be.

Az ötödik parancsolat

kimondja, hogy a gyermekek engedelmeskedjenek, szülőknek, Isten olyan eszközeinek, akiknek tovább kell adniuk kinyilatkoztatott akaratát az utóknak kárhoztató nemzedékeknek (lásd 5M 4:6-9; 6:1-7). A hatodik a családot, mint szent dolgot. A hetedik megparancsolja az erkölcsi tisztaságot, az oltalmazza a házastársi kapcsolatot. A nyolcadik a tulajdonról. A kilencedik őrzi az igazságot, az a bűntől. A tizedik pedig minden emberi kapcsolatot gyökérként érinti, mert megtiltja a mások tulajdonának károsítását.[6]

Paratlan tanács. A tanácsnak az a csodálatos sajátossága, hogy Isten az egész nép számára hallhatóan mondta e szavakat (5M 5:22). Nem bánta ezt a tanácsot a felelősen emberi értelemre, hanem a parancsolatokat saját ujjával vette köztébe, amelyet a templom frigidáriájában kellett őrizni (2M 31:18; 5M 10:2).

Isten úgy segítette

Izraelt a parancsolatok alkalmazásában, hogy kiegészítő tanácsokat adott, amelyek részletezték a vele és egymással való viszonyukat. E tanácsok egyrészt Izrael polgári ügyeire szűszponosultak (polgári tanácsok), másrészt a szentélyszolgálat szertartásait szabályozták (ceremoniális tanácsok). Isten e kiegészítő tanácsokat kárhoztatón, másképpen keresztül a néppel, aki beírta ezeket a "kiegészítő tanácsok nyelvére", az azt az Isten "kiegészítő tanácsok oldalához" tette (5M 31:25-26) - nem a ládában, ahova Isten legfőbb kinyilatkoztatását, a tanácsokat helyezte. Ezeket a kiegészítő tanácsokat másképpen tanácsok névvel kárhoztatót (Jézus 8:31; Neh 8:1; 2Kr 25:4) vagy egyszerűen másképpen tanácsok névvel (2Kir 23:25; 2Kr 23:18) ismerték.[7]

Gyönyörűség

tanács. Isten

tanács megint a lelket. "Úgy szólított a szolga: "Mely igen szeretem a te tanácsodat, egészen napestig arról gondolkodom!" "Inkább szeretem... a te parancsolataidat, mint az aranyat, mint a legtisztább aranyat." Még amikor "nyomorúságos keserűség ért engem... a te parancsolataid gyönyörűségeim nékem" (Zsolt 119:97, 127, 143). Azoknak, akik szeretik Istent, "azaz a parancsolataid... nem nehezek" (1Jn 5:3). A tanácsosok tartják a tanácsot sőtlyos igazságnak, hiszen a bűnös ember "Isten tanácsok névvel nem engedelmeskedik, mert nem is teheti" (Róm 8:7).

Á

A tanács cölje

Isten azért adta a tervet, hogy általa népe sok-sok földjében részesüljön, és olyan kapcsolatba lépessen vele, amely az édváltságát munkálja. Figyeljétek meg az alábbi jellegzetes cölöket!

Kinyilatkoztatja

Isten akarata az emberiségnek. A Tízparancsolat - mint Isten jellemének és szeretetének kifejezője - kinyilatkoztatja, mi Isten akarata és cölje az emberiséggel. Isten teljeskedésének engedelmesgetését kívánja, és ezért ha valaki az egész tervet megtartja is, de ezt egy ellen, az egésznek megfontolásában bűntelen" (Jak 2:10). A terv - mint az élet szabályi iránti engedelmeskedés - elengedhetetlen az édváltságához. Krisztus ezt mondta: "Ha pedig be akarsz menni az életre, tartsd meg a parancsolatokat" (Mt 19:17). Ez az engedelmeskedés csakis a bennünk lakozó Szentlélek segítségével lehetséges.

Isten szavának alapja

Más szóval

leírta a Tízparancsolatot - az egyet magyarizáló tervekkel együtt - a szavának kinyilatkoztatásának nevezett kinyilatkoztatásban (2Móz 20:1-24:8).[8] Később a Tízparancsolatot "az emberiségnek társulási szabályként" nevezte, jelezve ezzel fontosságukat, mert az "az emberiségnek társulási szabályként" alapját képezik (5Móz 9:9; v. 4:13; egyet társulási szabályként a szavának görögül írsd e kinyilatkoztatásban).

Az életet meg kell érteni. "Minden parancsolatod igaz", ugyanúgy, mint Isten (Zsolt 119:172). Ezért a terv az igazság zsinórja. Isten nem lelkiismeretünk, hanem ezeknek az igaz elveknek az alapjain fog megélni mindnyájunkat. "Az Isten félével, és az ő parancsolatait megtartsad" - mondja a Szentírás -, "és...mert minden cselekedetet az Isten életre előhoz, minden titkos dologgal, akár jó, akár gonosz legyen az" (Préd 12:15-16; v. Jak 2:12).

Az emberek lelkiismerete

az emberiségnek. Egyesek "ézerötlen", mások "megfertőztetett", "érgonos" vagy "meg van bolygva" (1Kor 8:7, 12; Tit 1:15; Zsid 10:22; 1Tim 4:2). Mint az "azért, bármilyen jó is munkád, pontos megértéshez kell beállítani", hogy használható legyen. Lelelkiismeretünk azt mondja, helyesen kell cselekednünk, de azt nem mondja meg, hogy mi a helyes. Csak az Isten nagy megértéséhez, tervéhez igazított lelkiismeret tarthat vissza bennünket a bűnbeeséstől.[9]

Megmutatja, mi a

bűn. A

Tízparancsolat nélkül az ember nem járhatja tisztán Isten szentségét, saját bűnös természetét és a megértés szökőgyökét.

Ha az ember nem tudja, hogy ÁjthÁjgta Isten tÁrvÁnyÁt, elveszett ÁjllapotÁjt sem ÁorzÁkeli, Ás azt sem, hogy szÁksÁge van Krisztus engesztelö vÁrÁre.

A tÁrvÁny olyan, mint a tÁkÁr (IÁsd Jak 1:23-25), amelyben az ember meglÁjtja valÁsÁigos ÁjllapotÁjt. Azok, akik belenÁznek, Isten igaz jellemÁvel ellentÁtben, meglÁjtÁjk jellemÁk fogyasztÁkossÁigait. TehÁjt az erkÁlcsi tÁrvÁny megmutatja, hogy Isten elött az egÁsz vilÁig bñÁs (RÁm 3:19), Ás mindenkinek szÁmot kell adnia magÁjrÁl Istennek.

â€žA bñ ismerete a tÁrvÁny Ájltal vagyon" (RÁm 3:20), mert â€žA bñ... a tÁrvÁnytelensÁg" (1Jn 3:4). PÁj vilÁigosan mondta: â€žA bñt nem ismertem, hanem csak a tÁrvÁny Ájltal" (RÁm 7:7). A tÁrvÁny meggyözi a bñÁsÁket bñÁs voltokrÁl, felismerteti velÁk, hogy a haragvÁ Isten Á-tÁlete alatt vannak. Ebböl megÁrtik, hogy kÁptelenek segÁteni magukon.

EszkÁz a megtÁrÁshez. Isten tÁrvÁnye az az eszkÁz, amellyel a SzentlÁlek az embert megtÁrÁshez akarja vezetni. â€žAz Ásrnak tÁrvÁnye tÁkÁletes, megelevenÁ-ti a lelket." (Zsolt 19:8) MeglÁjtva valÁdi jellemÁket, felismerjÁk, hogy bñÁsÁk vagyunk; halÁlra vagyunk Á-tÁlve, Ás nincs semmi remÁnyÁnk - Ás felfogjuk, hogy MegvÁjtÁra van szÁksÁgÁnk. Ekkor szÁmunkra sokat jelent az evangÁlium jÁ hÁ-re. A tÁrvÁny Krisztushoz vezet, az egyetlenhez, aki megszabadÁ-that kÁtsÁgbeejöt helyzetÁnkból.[10] E tÁny fÁnyÁben hivatkozott PÁj mind az erkÁlcsi, mind a szertartÁsi tÁrvÁnyre, mint â€žKrisztusra vezÁrlö mesterre", â€žhogy hitböl igazuljunk meg" (Gal 3:24).[11]

A tÁrvÁny felfedi bñÁnk, de nem menthet meg bñÁnk. Ahogy vÁ-zel megtisztÁ-thatjuk piszkos arcunkat, hasonlÁkÁppen, Isten erkÁlcsi tÁrvÁnyÁben meglÁjtva, mire van szÁksÁgÁnk, â€žA bñ Ás tisztÁjtalsÁg ellen" (Zak 13:1) megnyitott forÁsbÁl merÁ-tve, megtisztulunk â€žA BÁjny vÁrÁben" (Jel 7:14). Krisztusra kell nÁznÁnk, â€žÁs amikor meglÁjtjuk öt... a Golgota keresztjÁn az egÁsz vilÁig bñe alatt haldokolni, a SzentlÁlek megmutatja... hogyan viszonyul Isten azokhoz, akik megbÁjnÁjk tÁrvÁnysegÁseiket".[12] Ekkor remÁnysÁggel telik meg a lelÁnk, Ás kezÁnk hittel az ÁrÁk Álet ajÁndÁkÁjt felkÁ-nÁlÁ MegvÁjtÁ felÁnyÁjtjuk (Jn 3:16).

Igazi szabadsÁgot kÁ-nÁjl. Krisztus azt mondta., hogy â€žmindaz, aki bñt cselekszik, szolgÁja a bñnek" (Jn 8:34). Ha ÁjthÁjguk Isten tÁrvÁnyÁt, nem vagyunk szabadok; de a TÁ-zparancsolat irÁnti engedelmessÁg igazi szabadsÁgot ad. Az Isten tÁrvÁnyÁnek korlÁtain belÁli Álet bñtöl valÁ szabadsÁgot jelent; a bñ minden kÁ-sÁrö jelensÁgÁtöl valÁ szabadsÁgot; az Áleterönket felörlö ÁjllandÁ aggodalomtÁl, lelkiismeret furdalÁstÁl, nÁvekvö büntudattÁl valÁ szabadsÁgot. A zsoltÁrÁ-rÁ ezt mondta: â€žTÁgas tÁren jÁjrok, mert a te hatÁrozataidat keresem." (Zsolt 119:45) Jakab a TÁ-zparancsolatra, mint â€žA kirÁlyi tÁrvÁnyre", â€žA szabadsÁg tÁkÁletes

tárványre" hivatkozott (Jak 2:8; 1:25).

Hogy megkaphassuk ezt a szabadságot, Jézus hív bennünket, hogy menjünk hozzá bűnterheinkkel. Cserébe felkérjük az Ő igáját, amely kényes (Mt 11:29-30). Az iga a szolgálat eszköze. A teher megosztásával az iga megkönnyíti a feladatok teljesítését. Krisztus felkérjük, hogy velünk együtt hordja igánkat. Az iga maga a tárvány. "Én munkást Isten akaratához kéri a szeretet nagyszerű tárvány, amelyet Isten az Édenben kinyilatkoztatott, a Sínai hegyen kihirdetett, és az ójszövetségben a szövegeket." [13] Amikor Krisztussal kérésig igában járunk, Ő viseli a súlyos terhet, és kérésrel teszi az engedelmesget. Az Ő segítésével sikerül az, ami azelőtt lehetetlen volt. "A szövegünkben a tárvány győnyös és kérésrel megvált. Szabadok vagyunk, mert Isten parancsait akarjuk teljesíteni.

Ha a tárványt Krisztus szabad-tá ereje nélkül, nem szabadulunk meg a bűntől. De Isten megmentő kegyelme, amely nem hatálytalanítja a tárványt, a bűntől szabad-tá erőt kéri, mert "Én az Árnak Lelke, ott a szabadság" (2Kor 3:17).

Határt szab a bűnnek, és áldást hoz. Az egész világot behátrá és egyre nagyobb méreteket ártó bűncselekmény árdát - az erőszak, az erkélcstelenség és a gonoszság - a Tá-zparancsolat mellőzésének kérésre. Ahol ezt a tárványt elfogadják, ott határt szab a bűnnek, helyes tettekre indít, és az igazság megvalósításának eszköze lesz. Az elveit tárványeikbe iktatás nemzetek nagy áldást tapasztaltak, viszont ezeknek az elveknek az elhagyása biztos hanyatlást von maga után.

Az Átestamentumi időkben Isten gyakran a tárványt iránti engedelmesgés arányában áldott meg népeket és egyéneket. "Én az igazság felmagasztalja a nemzetet" - mondja az Árs -, és "Én az igazsággal erősítet meg a királyi szék" (Pál 14:34; 16:12). Azokat pedig, akik nem engedelmeskedtek Isten parancsainak, csapások sötétítik (Zsolt 89:32-33). "Én az Árnak Átka van a gonosznak házában; de az igazaknak lakhelyét megáldja." (Pál 3:33; v. 3Máz 26; 5Máz 28) Ez az általános elv ma is áll.[14]

Á

A tárvány kérésre ártó

Mivel a Tá-zparancsolat, az erkélcsei tárvány Isten jellemének visszatérő kérés, elvei nem időlegesek vagy kérésre ártó nyektől fűgők, hanem kérésre ártó, v. ártózatlanok és állandó kérésre ártó emberiség számára. A keresztyének szíjzadokon ártó szilárdan vallják Isten tárványának kérésre ártó voltát, és meg vannak győződve arról, hogy az mindenkorra ártó nyek.[15]

Tárvány a S-nain

tártántekek előtt. A

tárvány májra írt, mielőtt Isten kihirdette Izraelnek a T-zparancsolatot. Ha a S-nain tártántekek előtt nem lett volna tárvány, bűn sem lett volna, mert "Éza bűn... a tárványtelenség" (1 Jn 3:4). Az, hogy Lucifer és angyalai vétkeztek, azt bizonyítja, hogy májra a teremtés előtt is volt tárvány (2Pt 2:4).

Amikor Isten Adámot és

Évát a saját kápmására megteremtette, lelkükbe plántálta a tárvány erkölcsi elveit, természetesen tőve számukra akaratlanul cselekvés. Tárványszegésük ismertette meg a bűnt az emberiséggel (Rám 5:12).

Később Isten azt mondta

Ábrahámnak, hogy "Ézhallgat Ábrahám az Én szavamra; és megtartotta a megtartandókat, parancsolataimat, rendeléseimet és tárványeimet" (1Máz 26:4-5). Mázés májra a S-nain tártántekek előtt tanította Isten rendeléseit és tárványeit (2Máz 16; 18:16). Mázés első könyvének tanulmányozásában kiderül, hogy a T-zparancsolatot jás ismerték májra a S-nai-hegyi események előtt is. Ez a könyv világossá teszi, hogy még mielőtt Isten kihirdette a T-zparancsolatot, az emberek tisztában voltak azzal, miszerint mindaz helytelen, amit a T-zparancsolat megtilt.[16] Az erkölcsi tárvány általános ismerete mutatja, Isten gondoskodott arról, hogy az emberiség tudomást szerezzen a T-zparancsolatról.

Tárvány a S-nainál. Egyiptomban, az igaz Istent nem

ismerő nép fogásáiban hosszúra nyúló Izrael (2Máz 5:2) a bálványimádás és romlottság idejében állt. Ennek következményeképpen Isten szentságáról, tisztaságáról és erkölcsi elveiről alkotott fogalmaik nagyon eltompultak. Rabszolgaságuk nehézségei tette számukra az istentiszteletet.

Későbbesett

segélyükre vándorolt Isten megemlékezett Ábrahámmal keltett szavairól, és elhatározta, kiszabadítja őket ebből a "vaskohé" (5Máz 4:20 - Áj prot. ford.), és olyan országba viszi őket, ahol megtarthatják rendeléseit, és megőrizhetik tárványeiket (Zsolt 105:43-45).

Szabadulásuk után elvitte

őket a S-nai hegyhez, hogy kinyilatkoztassa nekik az erkölcsi tárványt, uralmának alapelveit és a szertartást is, amelyből megtanulhatták, hogy a Megváltás engesztelő Ajdózata által áldozhatnak. A S-nai-hegyen Isten kizetlenül, világos, egyszerű szavakkal mondta el a tárványt, "Éza bűnnek okát" (Gal 3:19), "Ézhogy felette igen bűnös legyen a bűn a parancsolat által" (Rám 7:13). A zsidók csak akkor ismerték fel tárványszegésüket, döbbentek rá, későbbesítő állapotukra, és akkor írták meg, hogy megváltásra van szükségük, amikor az erkölcsi tárvány által les megvilágosított kerület eltorzult jellemük.

A tŕrvŕny Krisztus

visszajŕvetele elŕtt. A Biblia kinyilatkoztatja, hogy Isten tŕrvŕnye Sŕitŕin tŕmadŕsŕnak tŕrgya, ŕs az ŕsellensŕg tŕrvŕny elleni harca kŕzvetlenŕl a mŕsodik advent elŕtt lesz a legerŕebb. A prŕfŕcia jelzi, hogy Sŕitŕin rŕveszi majd az emberek nagy tŕbbsŕgŕt az Istennel szembeni engedetlensŕgre (Jel 12:9). A "ŕfenevad" hatalma ŕl (kŕnyszerŕve) a vilŕig figyelmeŕt Isten helyett ŕnmagŕra fogja irŕnyŕtani (Jel 13:3; e kŕnyv 12. fejezetŕben bŕvebbet megtudhatunk ezekrŕl a prŕfŕciŕkrŕl).

1. A megtŕmadott tŕrvŕny. Dŕniel 7. fejezete ezt a hatalmat kis szarvkŕnt ŕbrŕzolja. Ez a fejezet nŕgy nagy fenevadrŕl beszŕl, amelyet Krisztus kora ŕta a bibliamagyarŕzŕk a nŕgy vilŕghatalommal - Babilonnal, Mŕdŕ-Perzsiŕval, Gŕrŕgorsŕggal ŕs Rŕmŕval azonosŕtanak. A negyedik fenevad tŕ-z szarva azokat az orszŕgokat jelkŕpezi, amelyekre bukŕsakor a Rŕmai birodalom szŕtdarabolŕdott (Kr. u. 476-ban).[17]

Dŕniel lŕtomŕsa a kicsiny szarvra, a tŕ-z szarv kŕzŕtt tŕmadŕ rettenetes, istenkŕromlŕ hatalomra ŕsszpontosul, jelezve, hogy a rŕmai birodalom felbomlŕsa utŕn egy fŕlelmetes hatalom keletkezik. Ez a hatalom, amely megkŕ-sŕli megvŕltoztatni Isten tŕrvŕnyŕt (Dŕin 7:25), Krisztus visszajŕvetelŕig fennmarad (lŕsd e kŕnyv 19. fejezetŕt). Ez a tŕmadŕs bizonyŕ-tja, hogy a tŕrvŕny ŕllandŕ fontossŕggal bŕ-r a megvŕlts tervŕben. A lŕtomŕs vŕge azzal nyugtatja meg Isten nŕpŕt, hogy ennek a birodalomnak nem sikerŕl eltŕrŕni a tŕrvŕnyt, mert az ŕ-tŕlet elpusztŕ-tja a kis szarvat (Dŕin 7:11, 26-28).

2. A szentek vŕdelmezik a tŕrvŕnyt. A mŕsodik adventet vŕrŕ szenteket engedelmessŕg jellemzi. A vŕgsŕ kŕzdelemben ŕsszefognak, ŕs kiŕllnak Isten tŕrvŕnye mellett. A Szentŕ-rŕs e szavakkal jellemzi ŕket: "ŕzakik megtartjŕk Isten parancsait, akiknŕl megvan Jŕzus bizonyŕgtŕtele" (Jel 12:17; 14:12 - ŕj prot. ford.), ŕs tŕrelmesen vŕrjŕk Krisztus visszajŕvetelŕt.

Ez a nŕp a mŕsodik adventre kŕszŕlve hirdeti az evangŕliumot, ŕs mŕsokat is az ŕrnek, mint Teremtŕnek az imŕdŕsŕra hŕ-v (Jel 14:6-7). Azok, akik szeretik ŕs imŕdjŕk Istent, engedelmeskednek is neki; ahogy Jŕnos mondta: "ŕAz az Isten szeretete, hogy megtartjuk az ŕ parancsolatait; az ŕ parancsolatai pedig nem nehezek" (1Jn 5:3).

3. Isten ŕ-tŕletei ŕs

a tŕrvŕny. A

hŕt utolsŕ csapŕs, amellyel Isten az engedetleneket bŕnteti, a templombŕl, ŕza mennyben a bizonyŕgtŕtel sŕtorŕnak templomŕbŕl" indul ki (Jel 15:5). Izrael jŕl ismerte a bizonyŕgtŕtel sŕtora kifejezŕst; ez a Mŕzes ŕl ŕpŕtett sŕtort jelentette (4Mŕz 1:50, 53; 17:8; 18:2). Azŕt neveztŕk ŕ-gy, mert a sŕtorban foglalt helyet ŕza bizonyŕig lŕdŕja" (2Mŕz 26:34), ŕs benne volt ŕza bizonyŕig kŕt tŕblŕja" (2Mŕz 31:18). Tehŕt a Tŕ-zparancsolat a "ŕzbizonyŕig", amely az emberisŕgnek bizonyŕgot tesz Isten akaratŕrŕl (2Mŕz 34:28-29).

Jelenések 15:5 pedig így szól

bizonyítja a szenteknek a templomjáról beszélt, amely a "mennyei" van. Másrészt temploma csak a mennyei templom hasonmása volt (2Máz 25:8, 40; v. Zsid 8:1-5); a Tízparancsolat eredeti példája a mennyei templomban van. Az is bizonyítja a Tízparancsolat írását, hogy a végső áttétel szorosán összefügg Isten írásának írtjaival.

A Jelenések könyve azt is

leírja, hogy a mennyei templom megnyílik, és láthatóvá lesz Isten szenteknek láthatója (Jel 11:19). A szentek láthatója kifejezés a földi szentek láthatójára utal, amelyben így szól a szenteknek írtja "voltak" (2Máz 34:27; v. 4Máz 10:33; 5Máz 9:9). A szentek láthatója a mennyei templomban az eredeti frigidá, amely az írásos írás szentek írtja - az eredeti Tízparancsolat - tartalmazza. Ezért világos, hogy Isten végső áttételének ideje a világ felett (Jel 11:18) összefügg a mennyei templom megnyíltával és a Tízparancsolatot tartalmazó frigidá előtérbe kerülésével. Ez a lépés megfelelően írja le Isten írását, mint az áttétel zsinórát.

Á

A írásos az evangélium

A megvilágítás ajándék; nem a

írásos cselekvésért, hanem kegyelemből, hit által kapjuk (Ef 2:8). Nincs olyan írásos cselekedet, nincs olyan igyekezet, bármennyire mártír is a dicsőretre, nincs olyan jó cselekedet - legyen az sok vagy kevés, áldozatos vagy nem az -, amely valamiképpen megigazíthatja a bűnt (Tit 3:5; Róm 3:20). [18] Az egész Szentírásban írásos az

összhang a írásos az evangélium írtja; az egyik áltámasztja a másikat.

A írásos az

evangélium a Szent előtt. Amikor Ádám és Éva vétkezett, megismerte a bűntudatot, a fellelmet, a hiányérzetet (1Máz 3:10). Isten nem az őket elterelő írásos hatálytalanításával elgáttette ki számára gletket, hanem felkeltette nekik az evangéliumot, amely visszaállítja az embernek a Istennel való írtja, és öt engedelmséghez segíti.

Ez az evangélium a

Megvilágítás általi áldásos áttétel tartalmazta. A Megvilágítás az asszony magva, aki eljött egy napon, és legyőzi a gonoszt (1Máz 3:15). Az Isten által elrendelt áldozati rendszer fontos igazságot tanított az engesztelésről: bocsánat csak vérontás által - a Megvilágítás halála által - lehetséges. Ha hittek abban, hogy az áldozati jelképezi a Megvilágítás ártókat való engesztelő halálát, bűnbocsánatot nyertek. [19] Kegyelem által megmenekültek.

Ez az evangéliumi ügrett volt az Istennel keltett íráskövetség szövege keltéppontja. Isten kegyeléből keltélt fel az emberiségnek ezt a szöveget (1Máz 12:1-3; 15:4-5; 17:1-9), amely szorosán írt szöveg az Isten telténe iránti engedelmességgel (1Máz 18:18-19; 26:4-5). Isten szövegében a jelté, Isten Fia volt az evangélium keltéppontja, "Báránny", "Zakari megéltett e viláig alap-téisa téta" (Jel 13:8). Amikor Adám és Áva vétékezett, Isten kegyelme azonnal éltbe lépett. Dávid ezt mondta: "Az ékegyelme írtól fogva valé, és íráskövetség az é félékété... azokon, akik megtartják az é szöveget, és megékekeznek az é parancsolatairé, hogy azokat megékekedjék" (Zsolt 103: 17-18).

A telténe és az evangélium a SÁ-nainé. A TÁ-zparancsolat és az evangélium keltétt szoros kapcsolat van. A telténehez ért bevezeté és peldéül Istenre, mint Szabad-tétra utal (2Máz 20:2). A TÁ-zparancsolat kihirdetése utéin Isten megparancsolta Izraelnek, hogy épté-ten oltért, és kezdje el bemutatni a megéte kegyelmét kinyilatkoztaté áldozatokat.

A SÁ-nai-hegy volt az a hely, ahol Isten kinyilatkoztatta Mázésnek a szent sátor épté-té és az abban vétézendő szertartési telténe nagy résté. Isten ott akart talékozni és lakni néptével, hogy rájuk írassa áldéseit, és megécsássa bünéket (2Máz 24:9 - 31:18). A sÁ-nai események éltti egyszerű áldozati rendszernek ez a kibévététt formája éltre jelezte Krisztus keltbenjérté munkéit, amelynek célja a bünéské megéltéisa és Isten telténe tekintélyének és szentégek megéde volt.

Isten lakéshelye a félti templomban, a szentek szentében, a TÁ-zparancsolatot tartalmazé frigyéda félté volt. A templomszolgélat minden rése a Megélté jelképezte. A véréző állatok a Megélté engesztelő haléira mutattak, amely megéte az emberiségét a telténe kértéztéitá (Iésd a 4. és a 9. fejezetet).

A TÁ-zparancsolat a frigyéda kérté, a szertartési telténeket pedig az Isten által adott polgári rendszabályokkal egyétt Mázés beérté "Báránnyé". Ennek a kérténe helye a szöveg lédé mellett volt, hogy ott "tanéskodjék" a népté ellen (5Máz 31:26 - é prot. ford.). Valahéynszor vétékeztek, ez a "tané" élt-téteket, és bonyolult kérténeket tétémasztott az Istennel valé megéckéé. A SÁ-nai hegytél Krisztus haléig a TÁ-zparancsolat éthéig é a szertartési telténe szolgálataival ébréztolt evangéliumba vetett hit által reményt, bécéinatot nyertek, és megétsztultak.

A telténe és az evangélium Krisztus kereszthaléja utéin. Sok kereszény felésmerte a Biblia ama tan-téit, hogy má-g Krisztus haléja a szertartési telténeket érté, az értélté telténe folyamatos érténe megéte megerés-tette.[20] Figyeljék meg a bizony-téket!

1. A szertartási tervénny. Amikor Krisztus meghalt, az Áldozati rendszer prófétikus jelképe valóságos lett. Megvalósult az, amit az előző jelzett, Ágy a szertartási tervénny megszűnt. Századokkal korábban Dániel megjövendölte, hogy a Messias halála áldozatot vet a véres Áldozatnak és az Áldozati Áldozatnak" (Dán 9:27; Lásd e könyv 4. fejezetét). Amikor Jézus meghalt, a templom kárpítja a tetjétől az aljáig természetfeletti módon kettészakadt (Mt 27:51), jelezve, hogy a templomszolgálat jelentősége véget ért.

Bár a szertartási tervénny

Krisztus halála előtt nagyon fontos szerepet töltött be, sok tekintetben hiányos volt, Isten csak az a jövendő jónak Árnnyka" (Zsid 10:1); időleges célt szolgál, és Isten nappal csak az a megjobbulás idejéig" kátelezte (Zsid 9:10; v. Gal 3:19), amíg Krisztus, Isten igaz Báránnya meg nem halt.

Krisztus halálakor a

szertartási tervénny Árványé véget ért. Krisztus engesztelő halála minden bűnre megbocsátást ká-nált, és ázeltárlte a parancsolatokban ellenünk szálás kázá-rást, amely ellenünk volt nánk, és azt eltette az átbál, odaszegezve azt a keresztfára" (Kol 2:14; v. 5Máz 31:26). Nem volt már szakság bonyolult szertartásokra, amelyek egyáltalán nem tudták lemosni a bűntetteket, sem megtisztítani a lelkiismeretet (Zsid 10:4; 9:9, 14). Nem volt több gond a szertartási tervényekre, sem az átel- és itáldozatokra, kálánbázó Ánnepek (hásvát, pánkásd stb.), Áhold vagy szertartási szombatok Ánneplásá elő-rás bonyolult kávetelményekre (Kol 2:16; v. Zsid 9:10), mivel ezek a tervények ázcsak Árnnykai a kávetkezendő dolgoknak" (Kol 2:17).[21]

Jézus halála után semmi

szakság nem volt arra, hogy a há-vök Árnnykokkal, Krisztus valóságának tálkárképeivel foglalkozzanak. Most kávetlenál lehetnek a Megváltáshoz, mert az a valóság a Krisztus" (Kol 2:17).

Ahogy a zsidók

magyarították, a szertartási tervénny vájlaszfal lett kázttálk és más nemzetek káztt. Akadályozta káldetésük teljesítését, hogy Isten dicsőségével bevilágítsák a világot. Krisztus halála eltárlte az a parancsolatoknak tátelekben valás tervényét", lerontván a pogányok és zsidók kázttti ázkázvetett választáfalat", hogy Isten hozzon Krisztusban egy Áj család, az ázegy testben a keresztfára" megkátett há-vök családját (Ef 2:14-16).

2. A Tá-zparancsolat és a kereszt. Krisztus halála egyrészt megszántette a szertartási tervény Árványesságát, másrészt megerősítette a Tá-zparancsolatot. Krisztus elvette a tervény Ájtát, és megszabadította a há-vöket annak kárhoztatásától. Ez azonban nem jelenti azt, hogy a tervény megszűnt, és nyugodtan meg lehet tartani az elveit. A tervény Árk Árványúságáról szálás sok-sok bibliai bizonyoságtáel cáfolja ezt a nézetet.

Helyállás az, amit kálvin

mondott. "Nem szabad azt képzelni, hogy Krisztus eljövetele megszabadított bennünket a törvény tekintélyétől; mert ez a há-vő és a szent írás szabálya, és ez azt olyan változhatatlan, mint Isten igazságossága." [22]

Például megmagyarázta, milyen viszony van egyrészt az engedelmesség, másrészt a megmentő kegyelem evangéliuma között. A há-vőket szent írásra szólította, hogy oda magukat "ez az igazságunk fegyverei az Istennek. Mert a bűn ti rajtatok nem uralkodik; mert nem vagytok a törvény alatt, hanem kegyelem alatt" (Róma 6:13-14). Tehát a keresztyének nem azért tartják meg a törvényt, hogy büntetve legyenek. Azokat, akik ezt megpróbálják, a bűn még inkább fogságban tartja. "Ameddig az ember a törvény alatt van, a bűn uralkodik rajta, mert a törvény nem mentheti meg az embert sem a kárhoztatástól, sem a bűn hatalmától. De azok, akik kegyelem alatt vannak, nemcsak megmenekülnek a kárhoztatástól (Róma 8:1), hanem erőt is kapnak a győzelemhez (Róma 6:4). Tehát a bűn továbbé nem uralkodik rajtuk." [23]

"A törvény végéig Krisztus, minden há-vőnek igazságára" - tette hozzá Például (Róma 10:4). Tehát mindazok, akik hisznek Krisztusban, felismerik, hogy Ő a törvénynek - mint a megigazuláshoz vezető út - végéig. Ám magunkban bűnösök vagyunk, de Jézus Krisztusban igazak, a nekünk tulajdonított igazságával. [24]

Kegyelem alatt lenni nem azt jelenti, hogy a há-vő ember nyugodtan átközhet, "hogy a kegyelem annál nagyobb legyen" (Róma 6:1). Inkább a kegyelem erőt ad a bűn feletti győzelemhez. "Nincsen immár semmi kárhoztatás azoknak, akik Krisztus Jézusban vannak, akik nem test szerint járnak, hanem lelkek szerint." (Róma 8:1)

Krisztus halála naggyá tette a törvényt, megvédte annak egyetemes tekintélyét. Ha a törvény parancsolatát meg lehetett volna változtatni, Krisztusnak nem kellett volna meghalnia. De mivel ez a törvény változhatatlan, átváltoztatni kellett halállal feladni. Kereszthalálával Krisztus teljes mértékben eleget tett ennek, lehetővé téve az írásokat az írásokat mindazok számára, akik elfogadják dicsőséges áldozatát.

Á

A törvény iránti engedelmesség

Nem lehet az átváltozást cselekedetekkel megszerezni. Az engedelmesség Krisztus megmentő kegyelmének gyümölcse. E csodálatos kegyelem által, amely kárhoztatás nélkül a kereszten mutatkozott meg, Isten megszabadítja a bűn bűntől és a bűntől. Bár a bűnösök voltak, Krisztus feláldozta magát, hogy megajándékozhatta őket az írásokat. Isten átváltoztatás szeretete a bűnbánás bűnösben viszályt breszt, ami engedelmességben mutatkozik meg az oly bűnös há-vő kegyelem által. Az engedelmesség áldásait ismerő há-vők, akik megértik, hogy Isten fontosnak tartja a törvényt, vágyakoznak arra, hogy Krisztus szerinti írást olvassanak.

Krisztus Ős a

tŰrvŰny. Krisztus

a legteljesebb mŰrtŰben tisztelte a TŰ-zparancsolatot. Ő, a nagy â€žVAGYOK", hirdette ki a SŰ-nai-hegyrŰl az Atya erkŰlcsi tŰrvŰnyŰt (Jn 8:58; 2MŰz 3:14; IŰsd e kŰnyv 4. fejezetŰt). FŰldi kŰldetŰse magŰban foglalta, hogy â€ža tŰrvŰnyt nagyŰ teszi, Ős dicsŰgessŰ" (Űsa 42:21). A zsoltsŰrok egyik szakasza, amelyet az Űtestamentum Krisztusra vonatkoztat, vilŰgossŰ teszi, hogyan vŰlekedett a MegvŰltŰ a tŰrvŰnyrŰl: â€žHogy teljesŰ-tsem a te akaratodat; ezt kedvelem, Űn Istenem, a te tŰrvŰnyed keblem kŰzepette van" (Zsolt 40-9; vŰ. Zsid 10:5, 7).

Krisztus evangŰliuma olyan

hitet Űbreszt, amely szilŰrdan vallja a TŰ-zparancsolat ŰrvŰnyŰt. â€žA tŰrvŰnyt... hiŰbavalŰvŰ tesszŰk-e a hit Űital? - kŰrdezte PŰl. - TŰvol legyen! SŰt, inkŰjbb a tŰrvŰnyt megerŰsŰ-tjŰk" (RŰm 3:31).

TehŰt Krisztus nemcsak

azŰrt jŰtt, hogy megvŰltsa az embert, hanem azŰrt is, hogy visszaŰllŰ-tsa Isten tŰrvŰnyŰnek tekintŰlyŰt Ős szentsŰgŰt, bemutatva az embereknek a tŰrvŰny fensŰgŰt Ős dicsŰgŰt, Ős pŰldŰt adva, hogyan kell viszonyulnunk hozzŰ. Krisztus kŰvetŰnek, a keresztŰnyeknek nagyŰ kell tenniŰk a tŰrvŰnyt a sajŰ ŰletŰben. Krisztus szeretettel engedelmeskedett. Űgy adott hangsŰlyt annak, hogy kŰvetŰnek is meg kell tartaniuk a tŰrvŰnyt. Amikor az ŰrŰk Űlet feltŰteleirŰl ŰrdeklŰdtek tŰle, Űgy vŰlaszolt: â€žHa... be akarsz menni az Űletre, tartsd meg a parancsolatokat." (Mt 19:17) Mindenkit Űvott ennek az elvnek a megszegŰsŰt. â€žNem minden, aki ezt mondja nŰkem: Uram! Uram! megyen be a mennyek orszŰgŰba; hanem aki cselekszi az Űn mennyei AtyŰm akaratŰt." A tŰrvŰnysegŰk nem lŰphetnek be oda (Mt 7:21-23).

Krisztus betŰltŰtte a

tŰrvŰnyt - nem megsŰntetŰsŰvel, hanem engedelmes ŰletŰvel. â€žBizony, mondom nŰktek - szŰt -, mŰ-g az Űg Ős a FŰld elmŰlik, a tŰrvŰnybŰl egy jŰt a vagy egyetlen pontocska el nem mŰlik" (Mt 5:18). Krisztus hangsŰlyozta, hogy Isten tŰrvŰnyŰnek fŰ cŰljŰt mindig szem elŰtt kell tartani, teljes szŰ-vŰnkbŰl, lelŰnkbŰl, elmŰnkbŰl szeretni az Urat, Ős felebarŰjtunkat, mint magunkat (Mt 22: 37-38). De nem azt akarta, hogy kŰvetŰi Űgy szeressŰk egymŰst, ahogy a vilŰg Űrtelmezi a szeretetet, ŰnzŰn vagy ŰrzelgŰsen.

Hogy megmagyarŰzza, milyen

az a szeretet, amelyrŰl beszŰlt, Krisztus â€žŰj parancsolatot" adott (Jn 13:34). Ennek az Űj parancsolatnak nem az volt a szerepe, hogy elfoglalja a TŰ-zparancsolat helyŰt, hanem az, hogy â€žbemutassa, milyen is az igazi Űnzetlen szeretet, az a szeretet, amilyenre a FŰldŰn soha azelŰtt nem volt pŰlda. Ilyen Űrtelemben lehet parancsolatŰt Űjnak nevezni. Ez nemcsak egyszerŰen kŰtelezte Űket, hogy szeressŰk egymŰst, hanem hogy Űgy szeressŰk egymŰst, â€žamikŰppen Űn szerettelek titeket" (Jn 15:12). Ez is bizonyŰ-tja, hogyan tette Krisztus nagyŰ Atyja tŰrvŰnyŰt."[25]

Az engedelmességben

nyilvánul meg ez a szeretet. Jézus mondta: "Ha engem szerettek, az én parancsolataimat megtartjátok." (Jn 14:15) "Ha az én parancsolataimat megtartjátok, megmaradtok az én szeretetemben; amiképpen én megtartottam az én Atyámnak parancsolatait, és megmaradok az ő szeretetemben." (Jn 15:10) Hasonlóképpen mi is, ha szeretjük Isten népmását, szeretjük Isten is, és ez az ő parancsolatait megtartjuk" (1Jn 2:3).

Csak akkor tudunk szőlőből

engedelmeskedni, ha Krisztusban maradunk. "Miképpen a szőlővessző nem teremhet gyümölcsöt magától, hanem ha a szőlőtőkén marad - mondta Krisztus -, aképpen ti sem, hanem ha én bennem maradtok... Aki én bennem marad, én pedig őbenne, az terem sok gyümölcsöt; mert nálam nem lehet semmit sem cselekedhettek" (Jn 15:4-5). Hogy Krisztusban maradjunk, én néktek keresztre kell feszítenünk, és tapasztalnunk kell azt, amiről Péter írta: "Én pedig nem én, hanem én bennem a Krisztus" (Gal 2:20). Aki én, annak Krisztus teljesíti "Jészusé a megváltás: "Én az én testem az ő elméjébe, és az ő szájába és az én romokat, és leszek nekik Istené, és ők lesznek nekem népem" (Zsid 8:10).

Az engedelmesség

ajándékai. Az engedelmesség formálja a keresztény jellemet, és a jésusig vezet kelti benne, miközben névelszik, mint "az első született csecsemő", és Krisztus képmására formálódik (Iájd 1Pt 2:2; 2Kor 3:18). A bűnből Isten gyermekévé alakul bizonyoságot tesz Krisztus erejéről.

A Szent-írás kijelenti,

hogy "boldogok mindazok, akik az Őr testében járnak" (Zsolt 119:1); boldog, akinek "ez az Őr testében van gyönyörűség", és aki "ez az Ő testéről gondolkodik a napjal" (Zsolt 1:2). Az engedelmességnek sok ajándéka van. (1) bűncsesség és ártalom (Zsolt 119:98-99); (2) bűncsesség (Zsolt 119:165; (Ása 48:18); (3) igazság (5Máz 6:25; Ása 48:18); (4) erkölcsi tisztaság (Pálld 7:1-5); (5) az igazság ismerete (Jn 7:17); (6) védelem a betegségek ellen (2Máz 15:26); (7) hosszú élet (Pálld 3:1-2; 4:10, 22); és (8) az imameghallgatás bizonyosságja (1Jn 3:22; v. Zsolt 66:18).

Isten, amikor

engedelmességre szólítja, sok-sok ajándékot ad (3Máz 26:3-10; 5Máz 28:1-12). Ha engedelmeskedünk, Isten "az első született tulajdona", "az évi király" és "az ézsák népmé" leszünk (2Máz 19:5-6 - Áj kat ford.; v. 1Pt 2:5, 9), "az évi Földnek minden népmé feljebbvalóvá tesz", "az évi... és nem farkk" (5Máz 28:1, 13).

Á

Lábjegyzet

1.

Â

Holbrook, "What God's Law Means to Me", Adventist Review, 1987. január 15., 16. oldal

2.

Â

White, Selected Messages, 1/235. oldal

3.

Â

I. m. 1/218. oldal

4.

Â

VÃ¶l. The Westminster Confession of Faith, A. D. 1647, XIX.
fejezet, Philip Schaff; The Creeds of Christendom, 3/640-644. oldal

5.

Â

LÃ¡sd Taylor G. Bunch, The Ten Commandments (Washington
D. C.; Review and Herald, 1944), 35-36. oldal

6.

Á

„Ten Commandments”, SDA Bible Dictionary, jav.
kiad., 1106. oldal

7.

Á

A 3. sz. törvény jelentheti az „testamentum egyik részét”
is - a Biblia első könyvét (Pentateuch) (Lk 24:44; ApCsel 28:23).

8.

Á

A 10. sz. törvényben voltak bizonyos polgári törvények
szertartási rendelkezések. A polgári előírások nem a 10. parancsot
toldalékok voltak, hanem csupán a 10. parancsot elfogadó elveinek
alkalmazásai. A szertartási előírások jelképezik az evangéliumot - a kegyelem
eszközét - a bűnösöknek. Tehát a 10. parancsot a 10. törvény fő része.
Vö. Jer 7:21-23; Francis D. Nichol, Answers to Objections (Washington
D. C.; Review and Herald, 1952), 62-68. oldal.

9.

Â

Arnold V. Wallenkampf, "Is Conscience a Safe Guide?" Review and Herald, 1983. Április 11., 6. oldal

10.

Â

Egyesek úgy magyarázzák Pál kijelentését: "A tervény vége Krisztus, minden há-vőnek igazságra"-, hogy a tervény vége vagy célja eljuttatni bennünket ahhoz a ponthoz, ahol meglátjuk saját bűnösségünket, Krisztushoz fordulunk bocsánatért, és hit által megkapjuk az Ő igazságát. (A "vége" [végül!]: telos] szónak ez az alkalmazása megtalálható a 1Thessz 1:5; Jak 5:11 és 1Pt 1:9 versekben). Lásd a 23. Lásdjegyzetet is.

11.

Á

V. SDA Bible Commentary, jav. kiad., 6/961.

oldal; Selected Messages, 1/233. oldal. A szertartási terv vezető mester is volt, amely a legnépszerűbb eszközök között Krisztushoz vezette az embert. A szentáldozat az áldozataival felhívta a bűnösök figyelmét Isten eljövendő Bírására, a Jézus Krisztus vére által kánált bűnbocsánatra, így ártva meg az evangélium nyújtotta kegyelmet. Ennek szeretet kellett breszténie Isten tervére iránt, míg az áldozatok bemutatják Istennek Krisztusban megmutatott szeretetét.

12.

Á

I. m. 213. oldal

13.

Á

White: Jézus élete, 272. oldal

14.

Â

VÃ¶. White: Elõtted az Ã©let, 173-183. oldal

15.

Â

A tÃ¶rvÃ©ny Ã©rvÃ©nyessÃ©gÃ©t vÃ©dõ tÃ¶rtÃ©nelmi hitvallÃ©sok:
 The Waldensian Catechism, c. 1500; Luther's Small Catechism, 1529; Anglican Catechism, 1549 Ã©s 1662; Scottish Confession of Faith, 1560 (reformÃ©tus); Heidelberg Catechism, 1563 (reformÃ©tus); Second Helvetic Confession, 1566 (reformÃ©tus); Thirty-nine Articles of Religion, 1571 (anglikÃ©n); Formula of Concord, 1576 (evangÃ©likus); Irish Articles of Faith, 1615 (Ã©r pÃ©spÃ©ki); Westminster Confession of Faith, 1647; Westminster Shorter Catechism, 1647; Confession of the Waldenses, 1655; Savoy Declaration, 1658 (kongregacionalista); Confession of the Society of Friends, 1675 (kvÃ©ker); Philadelphia Confession, 1688 (baptista); Twenty-Five Articles of Religion, 1784 (metodista); New Hampshire Conference, 1833 (baptista); Longer Catechism of the Orthodox, Catholic, Eastern Church, 1839 (gÃ¶rÃ¶g-orsz), ahogy a The Creeds of Christendom idÃ©zi, kiad. Philip Schaff, szerkesztõ David S. Schaff (Grand Rapids; Baker Book House, 1983), 1-3. kÃ¶tet

16.

Â

Az első Â©s mÃ;sodik parancsolatra a hivatkozÃ;sokat lÃ;sd
1MÃ³z 35:1-4; a negyedikre 1MÃ³z 2:1-3; az Â¶tÃ¶dikre 1MÃ³z 18:29; a hatodikra
1MÃ³z 4:8-11; a hetedikre 1MÃ³z 39:7-9; 19:1-10; a nyolcadikra 1MÃ³z 44:8; a
kilencedikre 1MÃ³z 12:11-20; 20:1-10, Â©s a tizedikre 1MÃ³z 27

17.

Â

Froom, Prophetic Faith of Our Fathers, 1/456, 894.
oldal; 2/528, 784. oldal; 3/252, 744. oldal; 4/392, 846. oldal

18.

Â

Questions on Doctrine, 142. oldal

19.

Á

Kain és Ábel járt ismert az Áldozati rendszert (1Móz 4:3-5; Zsid 11:4). Nagyon valószínű, hogy Ádám és Éva első ruhájait (1Móz 3:21) a bűnükért engesztelésül feláldozott állatok bőrből kapták.

20.

Á

Lásd pl. az alábbi történelmi hitvallásokat: The Westminster Confession of Faith, the Irish Articles of Religion; the Savoy Declaration, the Philadelphia Confession, and the Methodist Articles of Religion

21.

Â

VÃ¶l. The SDA Bible Commentary, jav. kiad., 6/204. oldal;
White: PÃ¡rtiÃ¡rkÃ¡k Ã©s prÃ©fÃ©tÃ¡k, 324. oldal

22.

Â

Calvin, Commenting on a Harmony of Evangelists,
William Pringle fordÃ¡tsÃ¡sÃ¡ban (Grand Rapids; Wm. B. Eerdmans, 1949), 1/277.
oldal

23.

Â

The SDA Bible Commentary, jav. kiad., 6/541-542. oldal

24.

Â

Mások úgy magyarázzák a "Krisztus a tervény vége" kifejezést, hogy Krisztus a tervény célja (v. Gal3:24), vagy a tervény betöltése (v. Mt 5:17). Az a nézet illik a legjobban a Róm 10:4 szövegéhez, hogy Krisztus a tervény vége, a megváltás megvalósítása (v. Róm 6:14). Ez jól szembeállítja a hit általi megigazulás isteni mádját a tervény által való megigazulás emberi kísérletével. Az evangélium üzenete az, hogy Krisztus a tervénynek - mint a megigazulás eszközeinek - vége mindenki számára, aki hisz" (The SDA Bible Commentary, jav. kiad., 6/595. oldal). V. White, Selected Messages, 1/394.

25.

Â

Nichol, Answers to Objections, 100-101. oldal